

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (2531). การขุดค้นทางโบราณคดีในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย.
กรุงเทพฯ: กองโบราณคดี กรมศิลปากร.
- กฤษฎา พินครี. (2535). เครื่องถ้วยสุโขทัย: พัฒนาการของเครื่องถ้วยไทย. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พิริยัติกรุ๊ป.
- กฤษฎา พินครี. (2539). ศิลปะเครื่องถ้วยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โอสถสภา.
- กัญญาวดน์ เวชศาสดร์. (2524). พระร่วงใจนฤทธิ์ และพระปฐมเจดีย์. ใน สารานุกรม
พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เล่ม 1 (หน้า ก-ม). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กาญจนा แก้วเทพ. (2545). สืบและวัฒนธรรมศึกษา กับสังคมไทย. วารสารรัฐศาสตร์สาร,
23(3), 84 - 85.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). ระเบียบวิธีวิจัย. เรียงใหม่: โรงพิมพ์กรุงรัตน์.
- จรัญญา พหลเทพ. (2554). ปัจจัยและหลักการออกแบบเครื่องใช้ในบ้านสมัยใหม่
ที่สะท้อนถึงรูปลักษณ์ของศิลปวัตถุดั้งเดิม. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม.,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- จอห์น ชอร์. (2531). เครื่องปั้นดินเผาไทย. เรียงใหม่: โครงการศึกษาเครื่องปั้นดินเผา
ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ พิระสันต์ และคริอว่า เลือกวาน. (2549). การพัฒนาเครื่องปั้นดินเผา:
กรณีศึกษา จังหวัดพิษณุโลก.
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏ。
- จุฬารักษ์ ดำรงหกุล. (2537). ศรีสัชนาลัยมรดกโลกทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ฉัตรชัย วิริยะไกรฤกษ์. (2547). โคมไฟ: ศิลปะแห่งแสงและเงา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชค กลยานมิตร. (2525). สมุดภาพสถาปัตยกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐานพร [นามแฝง]. (2542). ศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: เอส.ที.พี มีเดีย.
- ตรีศิลป์ บุญชูร. (2525). นวนิยายไทยในรอบศวรรษ: ข้อสังเกตบางประการ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ทรงพันธ์ วรรณมาศ. (2532). เครื่องปั้นดินเผา. กรุงเทพฯ: โอดียนสโตร์.
- ทวี พرحمพกุษ. (2523). วิชาเครื่องเคลือบดินเผาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอดียนสโตร์.
- ธิติมา ทิพย์ลังวัลย์. (2544). กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาห้องถังในการผลิต
อุดสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา ตำบลทุ่งหลวง อำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย.
- วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเรศวร, พิชณโลก.
- นพวรรณ หมื่นทรัพย์. (2539). การออกแบบเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไซดนาพรินติ้ง.
- นวน้อย บุญวงศ์. (2540). หลักการออกแบบ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัทที ครีม. (2551). การออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาชุดอาหารไทยจาก
แนวคิด รูปแบบศิลปะเช่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- นิติ ภาครพันธุ์. (2541). บางครั้งเป็นคนไทย บางครั้งไม่ใช้อัตลักษณ์แห่งตัวตนที่ผ่านไปได้.
วารสารรัฐศาสตร์สาร, 20(3), 215 - 251.
- นิรช สุดลังษ์. (2548). การวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุดสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โอดียนสโตร์.
- บุญชุม ศรีสะอด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับนักวิจัยเล่มที่ 1. กรุงเทพฯ: สุริยาสาสน์.
- บุปผาภรณ์ วรรณมาศ. (2525). การสร้างบ้านแปลงเมืองรัตนโกสินทร์กรุงเทพ
โครงสร้างเมืองทางด้านประยุชน์ใช้สอย 2325 - 2525.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษรินทร์ ศิริจิตเกษ. (2546). ชุดผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาสำหรับคุ้รักเพื่อใช้ประกอบ
บนเต๊ะอาหาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ประลพ ลี้เหมือนภัย. (2539). องค์ประกอบในงานเครื่องปั้นดินเผา. กรุงเทพฯ: โอดียนสโตร์.
- ประลิทธิ์ ลีบีรชา. (2547). การสร้างและการสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์มัง.
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- บริหารด ธรรมารปีชากร และกฤชภู พินครี. (2533). ศิลปะเครื่องถ้วยในประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: แอกมี พринติ้ง.
- บริหารด ธรรมารปีชากร, กฤชภู พินครี และอุษา จันเนียรภาค. (2535). เครื่องถ้วยสุโขทัย:
พัฒนาการของเครื่องถ้วยไทย. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- ปรีดา พิมพ์ขาวดำ. (2535). เชรามิกส์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผาสุข อินทราวน. (2538). ทวารวดี: การศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดี.
กรุงเทพฯ: อักษรสมัย.

- พิศิษฐ์ คุณาวรตม์. (2546). อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ไฟจิตรา อิงค์คริวัลฟ์. (2541). เนื้อดินเซรามิกส์. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์เตอร์.
- ไฟวัน คงกระพันธ์. (2542). ภูมิปัญญาชาวบ้าน: ห้องถินสุขทัย. สุโขทัย: วัดนสุวรรณ.
- ภาชังค์ จันทร์. (2551). เครื่องถ่ายสังคมโลก. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- ม.จ.สุวัตติศ ดิศกุล. (2522). ศิลป์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: อิมรินทร์การพิมพ์.
- นานพ ถนนศรี. (2546). สุขทัย อุทยานประวัติศาสตร์ มรดกโลก. กรุงเทพฯ: พี พี เวิลด์.
- รหิกร กลินประทุม, ศรabyuth ใจนรดินรักษ์ และพรพรรณ ไศลารากุล. (2550). หลักสูตรอิเลคทรอนิกส์วิชาแนวคิดและทฤษฎีทางมนุษยวิทยา. ลีบคันเมื่อ 30 กุมภาพันธ์ 2550, จาก <http://cyberlab.lh1.ku.ac.th/elearn/faculty/social/soc65/13-2.html>
- รักชนก ໂດสุพันธ์ และสถาพร เที่ยงธรรม. (2539). ใบรวมคดีวิเคราะห์ 2: เครื่องถ่ายบุริรัมย์ และเครื่องถ่ายสุขทัย. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- รัตนา บุญมณฑะ. (2546). อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2527). ศิลปะร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: วิภาวนาร์ด.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2539). การออกแบบ. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์เตอร์.
- ศิลป์ พีระศรี. (2545). ศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย. สารสารศิลปะ, 1(1), 24-25.
- สงวน วอดบุญ. (2523). ศิลปะกับมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา.
- สมศักดิ์ ธรรมบัวเรือง. (2530). เครื่องถ่ายในเอเชียอาคเนย์ ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 15 - 22. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองรัตน์.
- สมหมาย ชินนาค. (2547). วากกรรมอัตลักษณ์. กรุงเทพฯ: ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- สันติ เล็กสุขุม. (2540). ศิลปะสุขทัย. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- สุชาติ สวัสดิศรี. (2546). ศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- สุรพล ดำรงค์กุล. (2542). เครื่องปั้นดินเผา. กรุงเทพฯ: โครงการลีบسانมรดกวัฒนธรรมไทย.
- สุรศักดิ์ เจริญวงศ์, วิบูลย์ ลีสุวรรณ และพญาร์ ไมลีกรัตน์. (2545). ศิลปะกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

- เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์. (2545). การออกแบบคอมไฟเครื่องเคลือบดินเผาโดยมีความบันดาล
ใจจากศิลปะสมัยสุขทัย. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- อภิญญา เพื่องฟูสกุล. (2541). ภูมิปัญญา. กรุงเทพฯ: มูลนิธิภูมิปัญญา.
- อภิญญา เพื่องฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์ (Identity) การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อาชุวัฒน์ สว่างผล. (2536). เชรามิกส์เบื้องต้น. กำแพงเพชร: ฝ่ายเอกสารตำรา วิทยาลัยครุ
กำแพงเพชร.
- อาชุวัฒน์ สว่างผล. (2543). วัดถุดับที่ใช้แพร์หlays ในงานเชรามิกส์. กรุงเทพฯ:
ไอ.เอ.ส. พรินติ้ง เอ็กซ์.
- อำนวย เย็นสถา. (2524). ประวัติศาสตร์ศิลปกรรมร่วมสมัยของรัตนโกสินทร์.
กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- Anthony Quinn. (2007). The ceramics design course. London: Thames & Hudson.
- Apinan Poshyananda. (1993). The development of contemporary art of thailand:
traditionalism in reverse tradition and change: contemporary art of asia and
the pacific. Australia: University of Queensland.
- Janet Mansfield. (1991). Salt-glaze ceramics. Australia: Craftman House.
- John Colclough. (1990). Mould making. Australia: Craftsman House.
- Nicol Guerin and Dick van Oenen. (2005). Thai ceramic art the three religions.
Singapore: Suntree.
- Silpa Bhirasri. (2506). Art and evolution of modern art Bangkok. Bangkok:
Silpakorn University.